

Tomaž Lapajne Dekleva

Juhuhuhu

lahkotna komedija

osebe:

Meta, igralka diva, približno 45 let

Jaka, igralec, približno 30 let

režiser, približno 45 let

V besedilu so uporabljeni odlomki besedila Ta veseli dan ali Matiček se ženi (avtorja Antona Tomaža Linhart), ki so označeni s krepko pisavo.

Preostalo besedilo je plod avtorjeve domišljije in nima zveze z realnostjo. Vsaka podobnost z dejanskimi fizičnimi ali pravnimi osebami je povsem naključna.

1. prizor

Gledališče. Režiser in Meta sedita v privatnih oblekah na odru na delih scenografije.

META

Bom. Seveda bom. Veš da. Ne, ne, ne bom delala scen. Res ne. Kar je bilo, je bilo.

REŽISER

In je glavna vloga.

META

Ja, je glavna vloga ... Lahko bi jo dal Andreji, pa je nisi, ne?

REŽISER

To je res velika vloga – ne dobi vsak v življenju možnosti, da igra glavno vlogo.

META

Vse bom dala vse od sebe. Boljša bom, kot bi bila Andreja.

REŽISER

Marjan je isto rekel ...

META

vpije Nisi me ti predlagal?

REŽISER

No, sem se strinjal.

META

Takoj bi moral povedati, da me je Marjan predlagal! Jaz nisem tvoja igrača, veš! Vedno je isto! Prideš, kot da si ti nekaj naredil, potem se pa izkaže, da je to naredil nekdo drug! Na koncu se podpišeš pod vse – režiser! Dobil nagrado na Novakovem srečanju – za kaj? Vse so mu naredili drugi!

REŽISER

Si rekla, da ne boš delala scen ...

META

Ne, ne ne bom delala scen. Kar je bilo, je bilo. Igrala bom to vlogo.

REŽISER

In je glavna vloga.

META

Ja, je glavna vloga ... Takole. Naredila bom tako vlogo, da se bo vpisala v zgodovino največjih dosežkov slovenskih odrov! Da bodo vsi rekli: vrhunsko! Ti pa samo to: za Matička vzemi Jakata!

REŽISER

Saj sem ti že rekel, Marjan je določil Toneta ...

META

To se boš pa že zmenil z Marjanom, ne?! Saj si režiser!

REŽISER

Lahko vprašam ...

META

No, glej da boš! Da se ne bodo kakšne osebne stvari vmešale! Imejmo resen odnos do dela! Kaj je na koncu najpomembnejše? Da naredimo dobro predstavo! Ne dobro! Vrhunsko!

REŽISER

Ja, ja ...

2. prizor

Na odru stoji Jaka, pod odrom režiser.

JAKA

bere pretirano čustveno, z nelogičnimi poudarki **To je res! Deklica je ta, da ji ni para! Okrogla kakor igračica, pripravna, priljudna! To je vse živo, vse polno ljubezni in ognja! In zraven tudi kako pametna! Gre gor in dol in roke riblje. Ha, ha, ljubi moj baron, sva vkup? Zdaj šele zastopim, zakaj mene tako visoko povzdigniti hočejo. Jaz bi njim služil, oni pak moji ženi; jaz bi njih glavó krišpal, oni pak mojo, jaz bi se za njih žlahto trudil, ...**

REŽISER

ga prekine Jaka! Je napredek od zadnjič. Je. Ampak vseeno dajva po kosih.

JAKA

Saj še nisem do konca povedal?!

REŽISER

Ja, ja. Dajva po kosih.

JAKA

Jaz sem igral Janeza v Miciki je treba moža!

REŽISER

Sem že večkrat slišal, kako si dobil aplavz na odprti sceni ...

JAKA

Ja, aplavz na odprti sceni!

REŽISER

Torej, **gre gor in dol in roke riblje** je didaskalija.

JAKA

Aja! Saj se mi je zdelo čudno, da bi si roke ribala. Tega potem ne bom rekel. *si prečrta v besedilu*

REŽISER

Tole: **To je res! Deklica je ta, da ji ni para! Okrogla kakor igračica, pripravna, priljudna!** povej bolj normalno. Ljubeče, ampak bolj normalno.

JAKA

Okej, okej. *spet bere pretirano nežno z napačnimi poudarki* **To je res! Deklica je ta, da ji ni para! Okrogla kakor igračica, pripravna, priljudna!**

REŽISER

Ne, ne. Bolj nevtralnno. Povej mi, kakšna se ti zdi Meta kot Nežka?

JAKA

Hot.

REŽISER

No, to povej!

JAKA

Kaj?

REŽISER

Je hot, ne?

JAKA

grozeče Kaj ti bom govoril, da je Meta hot?!

REŽISER

Ne, ne, hočem, da poveš, da je ona hot kot gledališki lik, ne kot ženska, ampak kot lik ... In ti to govoriš kot lik, torej, kot gledališki lik poveš, da je ona kot gledališki lik hot. No, povej!

JAKA

jezno gleda režiserja **To je res! Deklica je ta, da ji ni para! Okrogla kakor igračica, pripravna, priljudna!**

REŽISER

Veš, kaj, tale monolog bova črtala. Saj ni potreben.

JAKA

Kdo ni potreben? Da ne bi ti imel kakšnih vaj sam z Meto!

REŽISER

Ne, ne ... Boš ti vedno zraven.

JAKA

In res bom!

REŽISER

Ja, ja, boš.

JAKA

Ja, ja bom!

3. prizor

Jaka in Meta stojita v privatnih oblekah na odru z besedili v rokah, pod odrom sedi režiser.

JAKA

bere in meri po tleh **Devetnajst čevljev je dolgost, širokost pak šestindvajset.**

META

bere **Poglej, Matiček, moj slamnik; tako bo lepši stal, kajne?**

JAKA

bere **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji, al lepši cvedè tvojih lic roža v mojih očeh!**

META

bere **Kaj pak meriš, ljubi moj?**

REŽISER

Meti Stopi korak nazaj!

META

stopi korak nazaj Tako?

REŽISER

Ja, tako! Gremo še enkrat od **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji ...**

JAKA

bere **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji, al lepši cvedè tvojih lic roža v mojih očeh!**

META

bere **Kaj pak meriš, ljubi moj?** *stopi korak nazaj*

REŽISER

Meti Vprašaj se, zakaj si stopila nazaj!

META

Kakšne režiserske igrice so zdaj to? A nisi čisto jasno določil odrskega premika: po repliki: **Kaj pak meriš, ljubi moj?** korak nazaj.

REŽISER

Ne vidim razloga! Kakšna je notranja motivacija lika, da se umakne? Zakaj si stopila nazaj?

META

Jaz sem čutila vzgib, da stopim nazaj. Ne vem zakaj nisi opazil, da čutim. Bolj pozorno spremljajte, gospod režiser!

REŽISER

Ja, ja. Stopi nazaj, kot da bi pod nogami začutila nekaj ostrega in te je zarezalo v podplat! Gremo od **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji ...!**

JAKA

bere **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji, al lepši cvedè tvojih lic roža v mojih očeh!**

META

bere **Kaj pak meriš, ljubi moj?** *zakriči, skoči korak nazaj in dvigne podplat*

REŽISER

Meti Ne, tako! Ti stopiš stran, ker ti je on všeč! To je moški, ki ga ljubiš!

META

Prav, prav! To konceptualno gledališče ...

REŽISER

Gremo še enkrat od **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji ...!**

META

Če mi je on všeč, ne bi stopila nazaj.

REŽISER

Kaj pa bi ti naredila?

META

Proti njemu bi stopila. S strastjo v očeh.

REŽISER

Ja, ja ... Pa stopi k njemu. Gremo od **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji ...!**

JAKA

bere **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji, al lepši cvedè tvojih lic roža v mojih očeh!**

META

bere **Kaj pak meriš, ljubi moj?** *stopi korak naprej, režiserju* A vidiš, kako deluje!

REŽISER

No, gremo naprej!

JAKA

bere **Gledam, če bo postelja, katero nama je baron obljubil, dosti prostora imela.**

META

bere **Kaj tukaj bo stala?** *stopi korak naprej*

JAKA

bere **Tukaj bo naju prebivališče.** *stopi korak naprej*

META

bere **Ta ne bo péla, po nobeni céni.** *stopi korak naprej*

JAKA

bere **Zakaj ne?** *stopi korak naprej*

META

bere **Zadosti, da jaz nečem.** *stopi pred njega in ga poljubi, nato vztrajata v strastnem poljubu*

REŽISER

No, vidiš, da to ne gre! Če hočemo pokazat, da ga imaš rada, moraš stopit nazaj! Da povečamo napetost med protagonistoma! Da ustvarjamo dramsko napetost! Da odpremo prostor za dramo. *Meta in Jaka sta še vedno v poljubu* Khm. Khm. Lahko nadaljujemo z vajo? *Meta in Jaka sta še vedno v poljubu.* Ja, ja ... Odmor za čik.

JAKA

Hvala za ... Čik ...

META

se hahlja, nadaljujeta s poljubljanjem

4. prizor

Na odru stoji Meta, na nekem praktikablu sedi Jaka, ki tipka na telefon, pod odrom je režiser. Na sceni v ozadju je stol, čez katerega je vržena umazana krpa.

REŽISER

Torej, izhajam iz tega, da se imata Nežka in Matiček sicer rada, a še ne vemo ali bosta par. Občinstvo držimo v napetosti. Ker nista poročena, so odprte še vse možnosti. Torej, med njima moramo čutiti naklonjenost, a ne preveč. Ta naklonjenost, navezanost skozi predstavo narašča in doživi vrhunec na koncu, *Jaka dvigne pogled od telefona in butne v smeh* ko Neža in Matiček res prideta skupaj. Ko se poročita. Jaka, zakaj se smeješ?

JAKA

Doživi vrhunec. To je bilo smešno. Sori.

META

se smeji Ampak je res smešno! Doživi vrhunec!

REŽISER

To je dramaturški tērmin. Vrhunec, kulminacija! *Jaka in Meta se smejita* Ja, ja. Torej, zaēnimo na zaēetku – zasnova, to je še preden se zgodi zaplet, gre za predigro, ki ji sledi ...

JAKA

se krohota Predigra!

META

se krohota Ki ji sledi ... kaj?

JAKA

se krohota Vrhunec!

REŽISER

Ja, ja ... No, odmor za ēik. *Jaka in Meta spet planeta v krophot*

JAKA

se pomiri Ne, ne, gremo naprej ... Sori ... Itak ne kadim. *spet tipka na telefon*

META

Torej, jaz stojim tukaj ...

REŽISER

To je obleka *pokaēe na krpo* in ti jo preneseš s stola do omare in obesiš v omaro. Dolga obleka. Jaka bo imel pa tukaj monolog. Ti naēeloma ne slišiš kaj govori, ampak bomo naredili, da ti tukaj v bistvu slišiš in se delaš, da ne poslušaš.

META

dramatiēno dvigne umazano krpo in jo nosi, ob tem pa glasno poje La, la, la, ...

REŽISER

jezno Kaj je?

META

Kaj?

REŽISER

Lahko samo neseš obleko? Brez prepevanja? Tiho?

Meta ponovi akcijo, pri ēemer se zelo trudi, da ne bi povzročala nobenega hrupa. Pantomimiēno prisluēkuje in zadrēuje dih.

REŽISER

zavija z oēmi A lahko?

META

Kaj?

REŽISER

Petnajst minut odmora. Jaka pojdi na ēik!

JAKA

Saj jaz ne kadim. Naredi grdo kožo.

REŽISER

Jaka, pojdi na čik!

JAKA

Okej, okej ... *gre*

META

A mogoče nisi zadovoljen z mojo interpretacijo?

REŽISER

Ne, ne ... Ti super igraš. Saj imaš glavno žensko vlogo. Zakaj me to sprašuješ?

META

Zakaj, moram biti jaz zadaj, on ima pa deset minut monolog na rampi? Režiser si, dobro veš, da je odrska razporeditev ključna. Jaz bi morala biti spredaj. A veš, koliko ljudi mi je reklo, da me je lepo gledati na odru! Da uživajo, ko me gledajo! To so mi rekli tako moški, kot ženske!

REŽISER

Hm. Saj te je res užitek gledati. Res!

META

Lahko bi imela tole besedilo, ki si mi ga črtal *sede v seksi položaj, zapeljivo govori* **Se bova zaslišala pri gosposki, in še danes! In še danes! Kaj to pomeni? Je pak že spet Zmešnjava kakšno zdražbo naredil. Nič ne dé, jaz se na svojega Matička zanesem. On ima pamet in dober jezik. vstopi Jaka in začudeno gleda, Meta se boža po telesu Zdaj sama ne vem, kaj tukaj iščem.**

META

zagleda Jako Ni tako, kot zgloda.

REŽISER

Delava.

JAKA

Aha. Saj, če hočeš biti z njim, bodi z njim. Kaj me briga!

META

Ne, ne! Res sva vadila! Jaka, jaz te ljubim!

JAKA

Meta, pojdi ti na čik!

META

Prav, jaz kadim. *gre*

JAKA
režiserju Kaj je to?

REŽISER
Bodiva razumna ...

JAKA
Okej, razumna. Enajsti prizor. Tukaj bom dodal monolog! Stopim na rampo in povem občinstvu. Tako, kot sem v Miciki je treba moža. Sem dobil aplavz na odprti sceni ...

REŽISER
Ja, ja. Tukaj, ko se preoblačiš?

JAKA
Ja, medtem, ko se preoblačim, bom naredil monolog in to brez srajce.

REŽISER
Zakaj?

JAKA
Da pokažem ... talent! *sleče srajco* Evo, takole? *čustveno* Bučanje in razsajanje burje, te mogočne vladarice kraškega sveta, ni ravno nič strašnega in groznega za tistega, ki čepi pri gorkem ognjišču, ali pa se stiska pod odejo v prijetni postelji. Glavna stvar je, da je človek v varnem zatišju, potem naj le žvižga in buči ta vsako zimo zopet vračajoča se ledena razsajalka! Še nekako dobro se zdi človeku, če čuje ono čudno piskanje in vihranje, pa je lepo na gorkem in v zavetju ...¹

REŽISER
Ampak, kaj je ta tekst? To je nekaj drugega?

JAKA
Ja, in? To znam. Ni se mi ljubilo še novega učit ... Saj je ta okej?

REŽISER
Ko takole pogledam, v bistvu je genialno. Postmoderno, a veš. Kombiniramo različne avtorje, različne predstave.

JAKA
A si še hlače slečem in samo v gatah to povem? Da bo tako ... contemporary.

REŽISER
Ja, ja ...

---

¹ Fran Zbašnik, *Strašen božični večer*, 1898

JAKA

sleče hlače, hodi po odru in čutno govori, režiser gleda stran Bučanje in razsajanje burje, te mogočne vladarice kraškega sveta, ni ravno nič strašnega in groznega za tistega, ki čepi pri gorkem ognjišču, ali pa se stiska pod odejo v prijetni postelji. Glavna stvar je, da je človek v varnem zatišju, potem naj le žvižga in buči ta vsako zimo zopet vračajoča se ledena razsajalka! Še nekako dobro se zdi človeku, če čuje ono čudno piskanje in vihranje, pa je lepo na gorkem in v zavetju ...

REŽISER

Obleci se, prosim.

JAKA

se poboža po goli koži Imam talent, a?

5. prizor

Na odru stoji Meta, pod odrom režiser.

REŽISER

Torej, sedmi prizor. Tukaj se pokaže njena iniciativnost, njena samozavest. Tukaj gledalci vidijo, da ona in baronica skrivaj vodita igro. Torej, pogledaš na desno in levo in rečeš ...

META

Veš kaj, tole besedilo, ni dobro. Preveč je papirnato. *zaničljivo* Kdo je ta Linhart?

REŽISER

Glej, tole imamo, s tem moramo delati.

META

Tole na primer: **Gospa je že na nogah; sinoči mi je pripovedovala, da hoče z mano najprvič govoriti.** Kdo bi tole rekel?

REŽISER

Kaj predlagaš?

META

Na nogah je že gospa – to je bolj naravno kot: **Gospa je že na nogah.**

REŽISER

Prav. Na nogah je že gospa. *si popravi v besedilu*

META

Ali pa: Je že na nogah gospa. To je še boljše.

REŽISER

Je že na nogah gospa. *si popravi v besedilu*

META

Ali pa: Je že gospa na nogah?

REŽISER

Je že gospa na nogah? Khm ... To je vprašalnica. Ostaniva pri **Gospa je že na nogah** zaenkrat.

META

Kaj pa: Gospa na nogah je že?

Vstopi Jaka s torto na kateri gorijo svečke.

JAKA

poje Vse najboljše za te ...

META

O, kako lepo! *upihne svečke* Hvala!

REŽISER

Meti Vse najboljše! Torej, Meta, pogledaš na desno in levo in rečeš: **Gospa je že na nogah ...**

JAKA

Meti Zdaj moraš razrezat torto!

META

reže torto in ponudi kos režiserju Boš?

REŽISER

Hvala! Bom po vaji ...

JAKA

Jaz bom pa zdajle!

META

da kos režiserju, Jaki in sebi Kako lepo, da si se spomnil!

JAKA

Tega pa res ne bi pozabil.

META

režiserju Ti ne boš jedel.

REŽISER

Bom po vaji. A lahko nadaljujemo? Torej, Meta, pogledaš na desno in levo in rečeš: **Gospa je že na nogah ...**

META

Samo, da pojem torto.

JAKA

režiserju A lahko?!

REŽISER

čaka, da pojesta torto in da odložita krožnika Lahko nadaljujemo? Torej, Meta, pogledaš na desno in levo in rečeš: **Gospa je že na nogah ...**

JAKA

iz žepa vzame zavito darilo in poje Vse najboljše za te ...

META

odvije darilo in potegne ven parfum Joj! Scent of Melodrama! Moj najljubši!

JAKA

Samo zate. *jo poljubi*

REŽISER

Lepo. Torej, Meta, pogledaš na desno in levo in rečeš: **Gospa je že na nogah ...**

META

Jaki Jaz imam tudi darilo zate!

JAKA

Kaj?

META

Včeraj si imel god!

JAKA

Oh, spomnila si se! *jo poljubi*

META

Jaki da zavito darilo Vse najboljše za god, al kako se reče ...

JAKA

Hvala! *jo poljubi*

REŽISER

Lahko nadaljujeva z delom?

JAKA

Samo, da darilo odprem, no! *odvije darilo* Gate!

META

Ker jih vedno pri meni pozabljaš! *oba se smejeta in se poljubljata in žgečkata*

REŽISER

OK, petnajst minut odmora. Grem na čik.

JAKA

Pa saj ti ne kadiš?

REŽISER

Ja, ja ...

6. prizor

Oder. Jaka tipka v telefon, režiser govori.

REŽISER

A veš, ta občutek, ko veš, da je nekaj prav. Ko Matiček ve, da je prav, da bosta z Nežo skupaj, pa ekonomski dejavniki to preprečijo. A veš? Ta pohlep lastnika kapitala! Ta sebičnost, ki nas omejuje. Ki nam ne dovoli, da bi se izživel! Ta tragika kapitalizma, kjer vse določajo lastniki kapitala. In če nimaš kapitala, si ujet. Matiček se bori, se trudi, ampak uspe mu samo zato, ker ga podpirata baronica in Neža. Ker se upreta logiki kapitala! Ker ju vodi človečnost! Ženske bodo vodile naslednjo revolucijo! Ženska sočutnost! A veš, o tem je ta igra! *naredi premor* A razumeš?

JAKA

dvigne pogled s telefona Ja, sori, pico sem si naročil za potem, ko bova imela odmor. Kaj zdaj delava?

REŽISER

Prizor deset.

JAKA

Okej.

Jaka se sleče do spodnjic. Režiser si ta čas slučajno preverja, če ima zaprto zadrgo na hlačah in ker je zataknjena, jo poskuša zapreti.

REŽISER

Sranje.

JAKA

Kaj je?

REŽISER

Zadrga se je zataknila.

Jaka gre k režiserju, poklekne pred njim in poskuša odpreti zadrgo. Vstopi Meta.

META

Kaj pa vidva?

JAKA

Ni tako, kot zgleđa!

REŽISER

Delava.

META
režiserju Nekaj ti moram povedat.

REŽISER
No, povej ...

META
Govoriti morava. Midva.

REŽISER
Jaki Začneva čez petnajst minut.

JAKA
Zakaj? Ravno sem se slekel! Jaz sem pripravljen!

REŽISER
Pojdi na čik!

JAKA
Saj veš, da ne kadim ... Zdaj moram pa v gatah ven. No, ja ... *gre*

META
Noseča sem.

REŽISER
Kaj? Kako veš?

META
Ja, vem! Ženska to ve.

REŽISER
Kaj?

META
Test sem naredila.

REŽISER
S kom? *Meta ga nepremično gleda* Si prepričana?

META
Ja!

REŽISER
Kaj boš zdaj naredila?

META
Kako kaj bom naredila? Kaj bova midva naredila? A nisi nič vesel?

REŽISER
Narazen sva šla! Ne ješ kakšnih tablet?

META

A nisi vesel? *pretirano čustveno* Zdaj bom sama. Sama. Mati samohranilka. Najprej bom zamenjala plenice, potem pa hop na oder se razdajat občinstvu. Ljubezen do občinstva bodo zamenjale stekleničke mleka in sprehodi z vozičkom!

REŽISER

Zanalašč nisi jedla tablet!

Pride Jaka. Režiser in Meta se jezno gledata.

JAKA

Kaj je?

REŽISER

Nič.

JAKA

Sem jaz naredil kaj narobe?

META in REŽISER

Ne, ti ne ...

7. prizor

Oder. Jaka v spodnjicah tipka v telefon, režiser govori.

REŽISER

V mislih imej položaj žensk v družbi osemnajstega stoletja. Ženske niso imele neposredne moči. Z vplivom na može pa so lahko dosegle marsikaj. In to, da mož uresničuje ženine želje, da žena "govori skozi njega" je močan element komičnosti, ki danes nima takega naboja, kot ga je imel v Linhartovem času. Danes to ni več smešno. Zato moramo danes nekatere značajske lastnosti žensk približati karikaturi, da dosežemo komični učinek. Saj to, da ženske uveljavljajo svoj interes, danes pač ni smešno. *opazi, da Jaka gleda v telefon*

JAKA

opazi, da ga režiser gleda Sori, Meta mi piše, kaj ji moram kupiti v trgovini, ko grem z vaje. Kaj si govoril?

Sliši se krik. Pride Meta v novem kostumu, ki je tak, da ima okrog trebuha elastično tkanino.

META

Tega ne bom nosila!

REŽISER

Ja, ja ...

META

V tem ne bom šla na oder. Zgledam kot vreča krompirja. To je čisto narobe telirano. Tukaj bi moralo biti ozko in tukaj široko. Sploh nima oblike!

REŽISER

S šiviljo sta se dogovorili, da bo tukaj elastično, da se bo širilo, ko se boš širila.

META

Režiser! Pogledj me! Sem široka? Rabim elastiko? Ne! Daj mi tako obleko, da bo zgledalo! Ne pa tole ...

REŽISER

Upoštevali smo, da se boš širila ...

META

Jaka, sem jaz debela?

JAKA

dvigne pogled od telefona, odsotno Ne, nisi. Totalno nisi. *premolka, nato rahlo prestrašeno* Razen, če hočeš biti, ali kaj?

META

režiserju No?

REŽISER

Lepa si, Meta.

META

O, a res?!

JAKA

Kaj pa jaz?

REŽISER

Obleci se! Gremo od **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji ...**

JAKA

odloži telefon in se oblači **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji, al lepši cvedè tvojih lic roža v mojih očeh!**

META

Kaj pak meriš, ljubi moj? *stopi korak naprej, potem se spomni na navodila in gre korak nazaj, režiserju* Kako grem tukaj: naprej ali nazaj? Sploh se ne morem skoncentrirat v tem kostumu!

REŽISER

Nazaj! *Meta stopi nazaj* Gremo naprej.

META

Aha, naprej! *stopi naprej*

JAKA

Gledam, če bo postelja, katero nama je baron obljubil, dosti prostora imela.

META

Kaj tukaj bo stala? *stopi korak naprej* Kaj pa tukaj? Nazaj ali naprej?

REŽISER

Nikamor. Samo stoj.

META

Kako je to zapleteno. Enkrat naprej in nazaj in stoj ...

REŽISER

No, gremo! *Meta stopi naprej*

JAKA

Tukaj bo naju prebivališče. *stopi korak naprej*

META

Ta ne bo péla, po nobeni céni. *stopi korak naprej*

JAKA

Zakaj ne? *stopi korak naprej*

META

Zadosti, da jaz nečem. *stopi pred njega in ga poljubi, nato vztrajata v strastnem poljubu*

Režiser obupano zakoplje glavo med dlani. Meta med poljubom slači Jaka, da ta ostane le v spodnjicah.

REŽISER

Jaka, obleci se no!

8. prizor

Tiskovna konferenca. Na odru miza, za njo sedijo režiser, Meta in Jaka. Meti je očitno slabo.

REŽISER

občinstvu Najprej naj povem, da sem zelo vesel, da je tak odziv novinarjev. Mnogo več, kot običajno.

JAKA

Ja, ena si prišla. *režiserju* Zakaj sploh imamo tiskovne konference, če nihče ne pride?

REŽISER

Jaki Novinarka je prišla.

JAKA

režiserju Ona je tvoja sestra.

REŽISER

Jaki Novinarka je. *glasno vsem* Torej, šlo je za velik izziv, ker gre za temeljno delo slovenske dramatike. In o te klasike čutimo vsi ustvarjalci veliko spoštovanje ... In ekipa je vrhunska – Jaka je prvovrsten umetnik, priznan dramski igralec za katerega lahko rečemo, da je nosilec repertoarja. Lani je izjemno odigral glavno moško vlogo v *Miciki* je treba moža.

JAKA

Aplavz na odprti sceni!

REŽISER

govori občinstvu Igralec, ki je sposoben odigrati vse prefinjene nianse dramskega lika in se ne boji najbolj zahtevnih vlog. *Jaki* Boš povedal, kako si se pripravljaj?

JAKA

Ja, res je bil zahteven študij. Poglobil sem se v občutke *Matička* in v vse situacije, v katerih se znajde v tem dramskem delu. In to, da se dogaja v devetnajstem stoletju ...

REŽISER

Osemnajstem.

JAKA

Ja, to. In gre za res zahtevno kompleksno vlogo. Naučit sem se moral štirinajst strani besedila! V bistvu jih je bilo trinajst, ker sem en monolog znal že od prej ... Pa še te vaje ...

REŽISER

Ja, ja ... Nežiko pa igra *Meta*. *pogleda Meta*

Meta pogleda v občinstvo in prične bruhati. Jaka ji poskuša pomagati. Meta pade po tleh, Jaka jo umiva z vodo, ki je v kozarcih na mizi. Režiser poskuša rešiti zadrego s tem, da nadaljuje tiskovno konferenco. Med govorjenjem režiserja Meta ves čas glasno bruha, se pobira ...

REŽISER

Ukvarja se pa to besedilo s pomenom ženske politične moči. Lahko rečemo, da so v ospredju ženske – one, ki s svojimi odločitvami usmerjajo celotno dogajanje. Moški imajo samo navidezno moč, navidezno oblast, navidezno so v centru pozornosti, saj vse niti vlečejo ženske. In glavni junak, *Matiček*, uspe s svojimi željami zato, ker ga podprejo ženske in usmerijo dogajanje tako, da se razplete njim v prid. *Meta*?

META

Jaz sem v redu. *lovi sapo* To bo zahtevna premiera, zahtevna vloga, ki zahteva ne le celega človeka, ampak dva človeka. V procesu dela, mi je režiser dal vse – dobila sem ogromno. Več, kot sem mislila, da bom. *dvoumno pogleda režiserja* In kmalu bodo vidni rezultati.

REŽISER

Hvala za vašo pozornost, če ni vprašanj, *malo počaka* ne ni, potem te vabim v sosednji prostor, kjer smo pripravili pogostitev. *sliši se vstajanje obiskovalke, nato Jaki* Tudi sladice so!

JAKA

A res! *hitro gre*

REŽISER

Meti Kaj je zdaj to?

META

Kaj?

REŽISER

Ja, to!

META

Kaj?

REŽISER

To ... ta teater! Je v redu z najinim otrokom?

META

Kaj? Najinim? Moj je! Jutri gre.

REŽISER

Kaj?

META

Ja, kaj! Si res mislil, da bi si uničila življenje in da bo Andreja prevzemala glavne vloge!

REŽISER

Sem mislil ...

META

Kar misli! Ne bo ga.

REŽISER

Ne bo ga.

META

Ne. Kaj? Kaj? Kaj?

REŽISER

Sem mislil ... Sem se ... Ah, nič!

9. prizor

Režiser in Jaka na odru – sedita na rampi s polprazno steklenico viskija – pijana. Med dialogom si podajata steklenico in pijeta. Dialog teče počasi z dolgimi premolki.

REŽISER

Ni ga več.

JAKA

Pa saj sta šla narazen ...

REŽISER

Lahko bi imel sina ... Kar vidim ga! Moj sin! ... Imel sem sina ...

JAKA

Daj, no. Saj boš imel sina, če boš hotel ...

REŽISER

Ja, ja ...

JAKA

Ko boš hotel ...

REŽISER

Si predstavljaš: moj sin! Z mano hodi na vaje. In gleda to čarobnost gledališča. Ta svet, ki se ti odpre, ko stopiš na oder. Svet čustev, odnosov ... ta občutek, da živiš. Da zares živiš! Tega ne morem predati sinu!

JAKA

Kako pa veš, da je bil sin? Kaj pa, če je bila hčerka?

REŽISER

Ne, ne, ne, ne, ne hčerka. Če bi bila hčerka, je pa ne bi peljal v gledališče. Ne, to ni za ženske. To je za moške. Mislim, od nekdaj bil to moški poklic. Zato se pa to zgodi! Zato pa zgubim sina! Ker je tej kravi vse drugo pomembnejše od otroka!

JAKA

Kaj pa vem. Ima tudi dobre lastnosti. Zaradi nje imam to vlogo. Res sem si jo želel ...

REŽISER

Zato si z njo?

JAKA

Ja. A misliš, da bi bil z njo samo zato, ker mi je všeč? Pha!

REŽISER

Saj, jaz sem bil tudi z njo ...

JAKA

Ker ti je obljubila režijo?

REŽISER

Ja. Lani celo leto nisem delal nobene režije. Kaj naj? Sedim doma? Samo na živce si greva z ženo. Hčerki sta veliki, imata vsaka svoje življenje ... Jaz pa moram delati. Sem za to študiral na akademiji, da zdaj ne režiram?

JAKA

Ja ...

REŽISER

Če je sploh bila noseča ...

JAKA

Če ...

REŽISER

Ah, nič ... Kdo je spustil ženske v gledališče!

JAKA

Ja ...

REŽISER

Potem pa pride mlajši in prevzame tvoje mesto ...

JAKA

Ja ...

REŽISER

Ja ...

JAKA

Čez dva dni pa premiera ...

REŽISER

Ja, ja, ... Premiera ...

Pijeta.

10. Prizor

Zasliši se ženski krik. Režiser in Meta na odru. Meta v kostumu si kodra lase z električnim kodralnikom, hkrati ima prižgan sušilec las, ki ga občasno jemlje v roke. Oba sta razburjena pred premiero - govorita hitro in energično.

REŽISER

vpije Seveda bomo šli še enkrat skozi! Konca sploh še nismo naredili!

META

Pomembnejše stvari so, kot konec! Ne vidiš, da delam frizuro?!

REŽISER

vpije Konec moramo naredit! Kje je Jaka?

META

Konec bo že! Ti itak ne znaš režirati!

Sliši se moški krik. Na oder pride Jaka z brisačo okoli pasu.

JAKA

vpije Kje so moje gate? *nihče ne odgovori* Prav, prav, bom pa brez gat nastopal, meni je okej ... *gre*

META

Včeraj sem spoznala Žigata – režiser je. Študent režije. Sem ga prepričala, da bo on režiral naslednjo predstavo!

Režiser zakriči.

11. Prizor

Za kulisami. Sliši se aplavz. Režiser, Meta in Jaka pridejo v kostumih "z odra". Vsak ima v rokah cvetlico. Aplavz ne pojenja.

REŽISER

Še enkrat! *pokaže Jaki in Meti, da naj gresta na oder*

META

Jaki Pojdi!

JAKA

Pojdi ti!

META

Hočeš bit zadnji, ne?

JAKA

Ti hočeš bit zadnja, ne?

META

Pojdi, pojdi!

JAKA

Greva skupaj!

META

Greva!

Primeta se za roke in gresta. Aplavz postane glasnejši. Prideta nazaj.

META

Kako dobro! *Jaki* Tam se mi je obleka zataknila ... oprostite ...

JAKA

Saj je v redu, si se znašla. Jaz sem pozabil **Prav lepó; ta roža mi tudi stoji.** Agh!

REŽISER

Ta napetost med likoma je držala. Bravo! Super je bilo! *objame oba, potem ju spusti* Marjan je rekel, da je bilo vrhunsko!

JAKA

Meti Super si bila!

META

Ti si bil super!

JAKA

Ne ti!

META

Ne, ti!

JAKA

Ne ti!

META

Ne, ti!

JAKA

Ne ti!

META

Ne, ti!

REŽISER

Oba sta bila super! *Poljubi oba. Se spogledajo. Jaka in režiser, oba poljubita Meto. Potem se vsi trije poljubljajo vsepovprek.*

12. prizor

Meta in Jaka v privatnih oblekah na odru.

JAKA

gleda v telefon Jutri imamo gostovanje v Ormožu. Režiser piše, da bo šel z nami na gostovanje.

META

Zakaj?

JAKA

Zato, ker je deseta ponovitev.

META

In on bi rad praznoval? Kot, da je on dosegel ta uspeh! Kot, da se je on desetkrat vživel v lik in s svojim telesom stopil pred gledalce! S svojo prezenco! In jim v znoju predal umetnost! Naj se gre solit!

JAKA

Ja, naj se gre solit. Ti je težko, ker pride? Tvoj bivši?

META

On je režiser, ki pride na predstavo.

JAKA

Midva bova pokazala svoj talent.

META

To boš ti pokazal. *se smeji*

JAKA

Prav. Pa bom. *se smeji*

13. prizor

Režiser stoji na odru pred zaveso in govori občinstvu.

REŽISER

govori občinstvu pred zaveso Na začetku bi se rad opravičil za zamudo in se vam zahvalil za vašo potrpežljivost, da ste čakali na začetek predstave. Prišlo je do nezgode – igralka in nek režiser sta obstala v dvigalu. Zahvalil bi se reševalcem. Torej, še enkrat se opravičujemo za zamudo in vam želim obilo užitka v predstavi. *sliši se aplavz, režiser gre, zavesa se dvigne, na odru stojita Meta in Jaka in se divje smejita, Jaka je v kostumu, Meta je v privatni obleki*

JAKA

zaradi smeha komaj izgovarja **Devetnajst čevljev je dolgost, širokost pak šestindvajset.**

META

zaradi smeha komaj izgovarja **Poglej, Matiček, moj slamnik; tako bo lepši stal, kajne?**

JAKA

kaže vulgarne gibe **Prav lepó; ta roža tudi lepo stoji, meni lepši cvedè tvojih lic roža v mojih očeh!**

META

Kaj pak meriš, ljubi moj?

JAKA

kaže vulgarne gibe **Gledam, če bo postelja, katero nama je baron obljubil, dosti prostora imela.**

META

zaradi smeha komaj izgovarja **Kaj tukaj bo stala?**

JAKA

zaradi smeha komaj izgovarja Tukaj bo meni stal.

META

zaradi smeha komaj izgovarja **Ta ne bo péla, po nobeni céni.**

JAKA

zaradi smeha komaj izgovarja Če mi že stoji?

META

zaradi smeha komaj izgovarja **Zadosti, da jaz nečem.** *ga poljubi, nato vztrajata v strastnem poljubu*

14. prizor

Vsi trije v garderobi.

REŽISER

To ne gre! To pač ne gre tako!

META

Ljudje so se zabavali ...

REŽISER

jezno Meti To, da si pozabila kostum ...

META

Nisem ga pozabila! Šivilja ni dokončala zadrge! Ne obtožuj me po krivem!

REŽISER

Kostumov ne nosimo domov! To je pravilo! Ampak to, da rušita režijo ...

JAKA

Jož, no, samo ljubosumen si. Saj si ti govoril na vajah naj se čuti spontanost ...

REŽISER

Čuti spontanost, ne pa da se pol ure zalizujeta na odru!

META

Ni bilo pol ure. Bil je pač čuten poljub Nežke in Matička. Lika sta se poljubljala!

REŽISER

In besedilo! Neka improvizacija!

META

Pa saj si ti hotel, da je postdramsko.

REŽISER

Postmoderno, ne pa postdramsko! Igralec ne sme na predstavi sam spreminjat besedila!

JAKA

Kje to piše?

REŽISER

V knjigah!

JAKA

Aha. Okej, no!

REŽISER

Uničila sta predstavo! Uničila sta moje delo!

JAKA

Glej, ljudje so se smejali. In to je komedija in jaz ne vem, kaj bi ti rad.

REŽISER

In zakaj si bil nag?! To smo dali ven!

JAKA

Ljudem je bilo všeč.

REŽISER

Predstava je izgubila sporočilo! Sporočilo!

JAKA

Moral se boš sprijaznit s tem, da vidva z Meto pač nista več par. Sprijazni se in nehaj težiti. In pusti, da predstava živi. In, da midva živiva. Saj tudi jaz nisem več njen edini, pa vseeno na odru delava skupaj!

META

In komedija je zato, da se ljudje smejejo, ne pa, da bi imeli sporočilo. Da se Jaka slači na odru, sta določila na vajah.

REŽISER

Nisva določila! To sva dala ven!

JAKA

Ja, saj sem ga dal ven! Dajmo tukaj ohraniti nekaj profesionalnega odnosa, no!

META

V gledališču imamo navado, da se režiserji po premieri umaknejo in ne težijo več igralcem! Obnašaj se, prosim! In ne mešaj v delo svojih osebnih stvari.

REŽISER

Torej, zakaj sem prišel ... Prišel sem, povedat ... Štala je ... Izbrani smo za Novakovo srečanje. Predstavo moramo sestaviti nazaj. Da bo vsaj približno taka, kot je bila na premieri ...

META

Fantastično! *režiserju* Čestitam! *zave se, da je napačnemu čestitala, zato se obrne k Jaki* Čestitam! To bomo žurali!

JAKA

Aja?

META

Veš kakšen ketering je tam! Vrhunska vina, pa to. Tvoje prvo Novakovo srečanje, ne? Na podelitvi nagrad je pa cel topli bife!

JAKA

Tudi sladice?

META

In to veš kakšne! Mini saherce, princes krofne, take male kremšnite, kokosove kroglice, sladoleđ si sam naložiš s tistim za kepice, čokoladni mus v kozarčkih pa vsak ima listek sveže melise gor ...

JAKA

Ne!

META

... dateljni napolnjeni z marcipanom!

JAKA

Oh! Ne morem verjet! Novakovo srečanje je res vrhunsko!

REŽISER

si prižge cigareto Ja, ja ...

JAKA

Daj še meni! *režiser mu da cigareto, Meta izvleče svoj cigaret – vsi trije si prižgejo.*

META

Žiga gre tudi z nami, upam, da vaju to ne moti. *vsì kadijo*

konec